

ویژگی کودکان منزوی چیست؟

یک روانشناس گفت: کودکان منزوی در ایجاد سازگاری با واقعیت‌های دنیای خارج بیشتر متمایل به انزواطلبی هستند و در رؤیاهای خود راه مبالغه را طی می‌کند.

یک روانشناس گفت: کودکان منزوی در ایجاد سازگاری با واقعیت‌های دنیای خارج بیشتر متمایل به انزواطلبی هستند و در رؤیاهای خود راه مبالغه را طی می‌کند.

«علی سلیمانی» در گفت‌وگو با خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، منطقه‌ی کردستان، اظهار کرد: کودکان انزواطلب کودکانی هستند که بر حسب احتیاجات درونی خود رفتار می‌کنند و نسبت به مسائلی که غیر از خواب و خیال و رؤیاهای شخصی آنها باشد بی‌اعتنا هستند.

وی افزود: چنین کودکانی معمولاً در خود فرو می‌روند، در ایجاد سازگاری با واقعیت‌های دنیای خارج بیشتر متمایل به انزواطلبی هستند و در رؤیاهای خود راه مبالغه را طی می‌کند.

این روانشناس خاطرنشان کرد: این بی‌اعتنایی را نباید خیلی هم عمیق تصور کنیم، چون در اکثر موارد این قبیل کودکان هیجان‌پذیری شدیدی نشان می‌دهند و علت اینکه گوشه‌گیری می‌کنند ترس از برخورد با واقعیات است.

سلیمانی تصریح کرد: شماری از روانشناسان رفتار کودکان منزوی را یک رفتار عادی برای دوران کودکی تلقی می‌کنند و حتی با توجه به اینکه این قبیل کودکان هیچگونه ناراحتی برای کودکان و شاگردان خوب و آرام قلمداد می‌گردند.

وی در رابطه با علت انزواطلبی کودکان خاطرنشان کرد: گرچه کودکان منزوی از لحاظ عاطفی و بیان حالات هیجانی مواجه با مشکلاتی هستند اما این حالت نامتعادل عاطفی را می‌توان نتیجه‌ی ارتباط با دیگران دانست، به عبارت دیگر کودک گوشه‌گیر به‌لحاظ عاطفی و بیان حالات هیجانی مواجه با مشکلاتی هستند.

این روانشناس ادامه داد: این حالت نامتعادل عاطفی را می‌توان به نتیجه ارتباط با دیگران دانست، به عبارت دیگر کودک گوشه‌گیر به‌لحاظ هیجانی و عاطفی احساس کم و بیش مشابه با کودکان عادی را دارد.

سلیمانی افزود: کودک چون نمی‌تواند با محیط اجتماعی خود ارتباط لازم را برقرار کند بیان حالت هیجانی و درکی را که دارد برایش مشکل می‌شود، از همین رو در رفتارهای عاطفی کودک بی‌اعتدالی به چشم می‌خورد و علت اینکه این قبیل کودکان خشمگین می‌شوند آن است که اطرافیان اصرار دارند که آنها را از حالت انزوایی که دارند، بیرون آورند.

وی در رابطه با خصوصیات عاطفی و هیجانی کودکان منزوی اظهار کرد: معمولاً این قبیل کودکان حالت قهر و آشتی‌ناپذیری دارند، گاهی اوقات این حالت قهر تا حدی عمیق می‌شود که به هیچ وجه حاضر به قبول دیگران و یا حتی یکی شدن با گروه‌ها نیستند.

این روانشناس با اشاره به اینکه درجه و شدت ناسازگاری کودکان با هم متفاوت است، خاطرنشان کرد: این قبیل افراد معمولاً در فعالیت‌های جمعی مواجه با شکست می‌شوند اما در کارهای انفرادی یا حتی دروس مشکل پیشرفت‌های قابل توجهی دارند و در مورد انتخاب شغل بیشتر مشاغلی را که جنبه‌ی کار فردی دارد مانند منجمی یا کتابداری ترجیح می‌دهند.

سلیمانی همچنین در رابطه با درمان این عارضه یادآور شد: توجه به این واقعیت که عده‌ای از کودکان گوشه‌گیر به بزرگسالان ناشاد و بی‌لیاقت از نظر اجتماعی تبدیل می‌شوند به تنهایی علت کافی برای توجه به این مشکل است.

وی افزود: در درمان این قبیل کودکان برخی از دست‌اندرکاران تلاش‌هایشان را بر پیشینه و پیامدهای روابط متقابل ضعیف با دوستان و همسالان تقویت شود، مؤثر است.

این روانشناس با اشاره به اینکه تعدادی نیز نمایش فیلم‌های تهیه شده از مدل‌ها به کودک منزوی را مؤثر می‌دانند، خاطرنشان کرد: در این روش‌ها گرچه تلاش از طرف بزرگسالان اعمال می‌شود اما برای انتخاب مدل از کمک همسالان کودک بهره‌گیری می‌شود.

سلیمانی گفت: موفقیت در یک عمل خصوصاً در حضور جمع در کودک اعتماد به نفس ایجاد می‌کند و در نگرش‌های کودکان دیگر نسبت به او تغییراتی حاصل می‌شود.

وی یادآور شد: در مراحل عمیق‌تر از درمان دارویی استفاده می‌کنند و درمان با انسولین مؤثر است و تعدادی نیز از شوک الکتریکی استفاده کرده‌اند.